

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616209530
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6616209530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa E. R., narodený XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., odbor sociálnych vecí a rodiny, dieťa rodičov: matka O. I. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., I. G. L. J. XXXX/XX, otec E. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., H. XXX/XX, zast. Mgr. Peter Sitarčík, advokát, so sídlom Lučenec, Jókaiho 1, v konaní o zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 25. 04. 2017 č. k. 6P/51/2016 - 182, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd návrh otca na zverenie maloletého E. R., nar. XX. XX. XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol, vo výroku, ktorým návrh otca na rozšírenie styku s maloletým E. R., nar. XX. XX. XXXX, zamietol, ako aj vo výroku, ktorým súd upravil styk otca s maloletým E. R. za prítomnosti matky.

II. Vo výroku o vyživovacej povinnosti rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v tomto rozsahu mu v r a c i a vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Ostatných výrokov rozsudku súdu prvej inštancie s a krajský súd n e d o t ý k a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zverenie maloletého E. R., nar. XX. XX. XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol a taktiež zamietol návrh otca na rozšírenie styku s maloletým E. R., nar. XX. XX. XXXX. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, tak túto znížil zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Povinnosť platiť určené výživné uložil otcovi k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy mesačne vopred do 20. dňa toho-ktorého mesiaca. Okrem toho tiež zmenil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 25. 07. 2014 č. k. 5P/43/2014 - 17 tak, že upravený styk otca s maloletým dieťaťom sa bude uskutočňovať za prítomnosti matky. Matke aj otcovi uložil povinnosť vo forme výchovného opatrenia, spočívajúceho v povinnosti zúčastňovať sa odborného poradenstva na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A., odbor sociálnych vecí a rodiny, v lehote 9 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal a súčasne rozhodol o povinnosti Slovenskej republiky vrátiť otcovi preplatok na preddavku na trovách konania vo výške 54,12 Eur a matke uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania vo výške 195,88 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že vykonaným dokazovaním neboli zistené také skutočnosti, na základe ktorých by bol dôvod na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a na rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, tak súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že existujú dôvody na zníženie

vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu z 200,- Eur na 150,- Eur mesačne. Keďže vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa boli na základe znaleckého posudku hodnotené ako veľmi problematické, uložil obidvom rodičom povinnosť zúčastňovať sa výchovného opatrenia, a to odborného poradenstva priamo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v A. za účelom zlepšenia vzťahu obidvoch rodičov, čo je v ich záujme a môže mať pozitívny vplyv na maloleté dieťa.

2. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec maloletého dieťaťa, ako aj matka maloletého dieťaťa.

3. Otec podaným odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na rozšírenie styku s maloletým E. R., nar. XX. XX. XXXX, ako aj vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výživného tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 200,- Eur na 150,- Eur mesačne. Taktiež napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že styk otca s maloletým E. R. bude prebiehať za prítomnosti matky. V uvedených výrokoch nepovažoval otec maloletého dieťaťa rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Poukazoval na to, že v danom prípade nie sú dané dôvody pre to, aby nemohol byť rozšírený styk otca s maloletým dieťaťom, lebo aj z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že otec má veľmi dobrý vzťah k maloletému dieťaťu, pričom tento vzťah k otcovi je aktuálne negatívny len z dôvodu získavania podnetov zo svojho okolia, pričom citová väzba maloletého na otca nie je narušená. V takomto prípade by bolo aj v záujme maloletého dieťaťa, aby sa otec stretával s maloletým dieťaťom vo väčšom rozsahu, ako bolo pôvodne určené. Vzal na vedomie to, že je tu určite časové obdobie, pri ktorom by mal styk otca s maloletým dieťaťom prebiehať za prítomnosti matky, ovšem po tomto období nie je dôvod, aby takýto styk otca s maloletým prebiehal za prítomnosti matky maloletého dieťaťa. Podľa neho, dĺžka 9 mesiacov postačuje na to, aby sa vzťahy medzi rodičmi upravili takým spôsobom, že v nasledujúcom období už nebude potrebné, aby sa matka zúčastňovala styku otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o otázku výživného, tak mal za to, že u otca nastalo podstatné zníženie príjmu, lebo otec mal pôvodne príjem vo výške zhruba 1 500,- Eur a v súčasnosti jeho príjem je len vo výške 627,34 Eur a pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletému I. R.. Tieto okolnosti súd prvej inštancie dostatočne nevyhodnotil, pretože na základe súčasného skutkového stavu je otec schopný uhrádzať výživné pre maloleté dieťa maximálne vo výške 100,- Eur mesačne. Žiadal, aby tieto okolnosti boli náležitým spôsobom zohľadnené a bolo rozhodnuté podľa jeho odvolacieho návrhu na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj o úprave vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu na 100,- Eur mesačne.

4. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podala aj matka maloletého dieťaťa, a to do výroku o vyživovacej povinnosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku nepovažovala za správne, a to z dôvodu, že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci. Podľa dostupných podkladov, aj z vyšetrovania v konaní o neplatení výživného zo strany otca maloletého dieťaťa bolo zistené, že otec mal mesačné provízie za výkon svojej činnosti za obdobie od 10. 06. 2016 do 01. 03. 2017 od 1 283,64 Eur až do 3 227,44 Eur. Údaje o jeho príjmoch a výdavkoch sú teda skreslené a nezodpovedajú skutočným schopnostiam a možnostiam otca platiť výživné pre maloleté dieťa. Požadované výživné vo výške 250,- Eur preto považovala za primerané a aj pri zohľadnení určitých okolností za dôvodné minimálne vo výške 200,- Eur mesačne. Žiadala preto v tomto výroku zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a určiť výživné pre maloleté dieťa v zmysle podaného odvolacieho konania.

5. Na podané odvolanie otca maloletého dieťaťa, ako aj matky maloletého dieťaťa sa vyjadril opatrovník maloletého dieťaťa Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v A.. Tento rozsudok súdu prvej inštancie, pokiaľ rozhodol o zamietnutí rozšírenia styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj vo výroku, keď rozhodol, že styk bude prebiehať za prítomnosti matky maloletého dieťaťa, považoval za vecne správny. Pokiaľ ide však o otázku vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu, tak bol toho názoru, že výživné má byť určené vzhľadom na skutočné schopnosti a možnosti otca platiť výživné na maloleté dieťa a určenie nižšieho výživného vo vzťahu k maloletému dieťaťu, ako bolo požadované, nepovažoval za správne.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a tento v napadnutých výrokoch v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. V danej veci ide nesporne o vec starostlivosti o maloleté dieťa, pričom súd prvej inštancie v nej postupoval už podľa nových ustanovení Zákona č. 161/2015 Z. z., teda Civilného mimosporového poriadku, v spojení aj so Zákonom č. 160/2015 Z. z. - Civilným sporovým poriadkom vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. (CMP).

8. Zákon č. 161/2015 Z. z. má v ustanoveniach § 65 a § 66 osobitné ustanovenia, ktoré sa viažu k rozsahu preskúmvacej právomoci odvolacieho súdu na základe podaného odvolania vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ako aj k úprave viazanosti odvolacími dôvodmi.

9. Podľa ustanovenia § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

10. Podľa ustanovenia § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Na základe podaných odvolaní tak otca maloletého dieťaťa, ako aj matky maloletého dieťaťa, krajský súd sa zamerlal v rámci preskúmania správnosti rozsudku súdu prvej inštancie na tie výroky, ktoré boli zo strany otca maloletého dieťaťa, ako aj matky maloletého dieťaťa napadnuté.

12. Je nesporné z podaného odvolania otca, že tento napadol druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, a to ten, ktorým súd návrh otca na rozšírenie styku s maloletým E. R., nar. XX. XX. XXXX, zamietol, ako aj vo výroku o vyživovacej povinnosti a taktiež vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že doteraz realizovaný styk otca s maloletým dieťaťom podľa rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 25. 07. 2014 č. k. 5P/43/2014 - 17 sa bude uskutočňovať za prítomnosti matky. Matka v podanom odvolaní napadla len rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola znížená vyživovacia povinnosť otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Pokiaľ ide o otázku úpravy rozšíreného styku otca s maloletým dieťaťom, ako aj výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že pôvodne upravený styk otca s maloletým dieťaťom sa bude uskutočňovať za prítomnosti matky, tak v týchto výrokoch považoval krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne.

15. V tomto poukazuje krajský súd na dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, a to najmä bod 33 na strane 10 rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa súd podrobne zaoberal uvedenými okolnosťami na základe výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré v konaní v danej veci vykonal. Súd prvej inštancie už v dôvodoch svojho rozsudku konštatuje, že vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa sú veľmi problematické. Aktuálne maloleté dieťa má negatívny vzťah k svojmu otcovi a tohto odmieta. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že za daných okolností je nateraz aj na základe vykonaného znaleckého dokazovania potrebné, aby sa dôsledne uskutočňoval styk otca s maloletým dieťaťom na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/43/2014 - 17. Keďže ani takto určený styk otca s maloletým dieťaťom sa riadne neuskutočňuje, tak všetky tieto okolnosti vplývajú na to, že dieťa si vytvára negatívny vzťah vo vzťahu k otcovi a za týchto podmienok rozšírenie styku otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu nie je vhodné a práve jeho rozšírenie by mohlo spustiť vlastne opačný efekt, a to vytvorenie viac negatívneho vzťahu maloletého dieťaťa vo vzťahu k svojmu otcovi. Až udržovaním riadnej úpravy určeného styku otca s maloletým dieťaťom (k čomu musia prispieť aj obidvaja rodičia maloletého dieťaťa) sa môže postupne zlepšiť vzťah maloletého dieťaťa vo vzťahu k svojmu otcovi, a tým až po zastabilizovaní tohto vzťahu medzi otcom a dieťaťom môže neskôr dôjsť k vytvoreniu podmienok, že styk otca s maloletým dieťaťom bude rozšírený. Za daných okolností potom správne súd prvej inštancie vyvodil, že nie je dôvod na rozšírenie úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, ale práve naopak, je potrebné, aby bol zastabilizovaný upravený styk otca s maloletým dieťaťom, avšak takým spôsobom, že tento sa bude vykonávať aj za prítomnosti matky tak, aby boli obnovené a vytvorené riadne väzby medzi otcom a maloletým dieťaťom, aby dieťa nemalo negatívny vzťah k svojmu otcovi a tohto neodmietalo. Súd správne pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj výsledky znaleckého dokazovania, a to podaného Znaleckého posudku č. 1/2017 znalkyne E.. S. C.. Práve pre to, aby bolo možné

riadnym spôsobom realizovať aj doteraz upravený styk otca s maloletým dieťaťom, znalkyňa navrhla v tomto smere tak matke, ako aj otcovi, výchovné opatrenie, a to povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A. po dobu 9 mesiacov. Uvedeným výchovným opatrením by sa mal dosiahnuť sledovaný účel v tom, že rodičia maloletého dieťaťa zlepšia svoju komunikáciu a najmä matka vplyv na maloleté dieťa takým spôsobom, aby dieťa neprijímalo negatívne reakcie z okolia a vytváralo si pozitívny vzťah k otcovi. Predmetný proces má prebiehať po dobu 9 mesiacov, ktorý môže byť určitým meradlom toho, či jednak sa bude bezproblémovo uskutočňovať doteraz upravený styk otca s maloletým dieťaťom, alebo či aj za tohto obdobia alebo po tomto období vzniknú predpoklady pre inú úpravu styku, ak sa vzťah medzi otcom a maloletým dieťaťom upraví tak, že dieťa ho nebude odmietať a bude možné upraviť styk otca s maloletým dieťaťom vo väčšom rozsahu oproti pôvodnému súdному rozhodnutiu.

16. Za daných okolností preto krajský súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bol zamietnutý návrh otca na rozšírenie styku s maloletým dieťaťom a vo výroku, ktorým bolo určené, že doteraz upravený styk otca s maloletým dieťaťom sa bude uskutočňovať za prítomnosti matky, za správny. V uvedených napadnutých výrokoch preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, pričom len formálne potvrdil aj výrok, ktorým bol zamietnutý aj návrh otca na úpravu striedavej starostlivosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu, a to len z praktických dôvodov, aby bolo nesporné, že v platnosti je pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

17. Pokiaľ však ide o úpravu otázky vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu, tak matka k podanému odvolaniu, v ktorom nesúhlasila so znížením vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu, predložila doklady z trestného konania 3T/57/2017 Okresného súdu Lučenec, v ktorom sa riešila otázka zanedbania povinného výživného otca maloletého dieťaťa E. R., nar. XX. XX. XXXX, a tam doloženými dokladmi preukazuje, že provízie za výkon činnosti zo strany otca maloletého dieťaťa za obdobie od 01. 06. 2016 až do 01. 03. 2017 boli pomerne vysoké a nesvedčia tomu, že by otec mal príjem udávaný v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. V tejto súvislosti je však potrebné poukázať na to, že v konaní Okresného súdu Lučenec bolo vedené konanie pod sp. zn. 5P/61/2016, v ktorom matka maloletého dieťaťa podala návrh o zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, ako aj o zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. V danej veci súd prvej inštancie konanie zastavil v dôsledku litispendencie, teda, že tento návrh zo strany matky maloletého dieťaťa bol podaný neskôr. Na základe podaného odvolania matky maloletého dieťaťa konal v danej veci Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením pod č. k. 13CoP/43/2017 - 220 rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 10. 11. 2016 pod č. k. 5P/61/2016 - 17 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd mal za to, že síce otec podal skôr návrh na súd ako návrh, ktorý podala matka, avšak v danom návrhu otec požadoval len zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Matka pritom vo svojom návrhu žiadala úpravu výživného, ako aj zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Otec maloletého dieťaťa až následne upravil svoj žalobný návrh, v ktorom žiadal striedavú osobnú starostlivosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu rozšírením svojho návrhu tak, že žiadal, aby bolo upravené aj zníženie výživného na maloleté dieťa.

19. Za daných procesných okolností, ako aj vzhľadom na fakt, že k podanému odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie v tomto konaní matka predložila doklady, ktorými spochybnila tvrdenia otca o jeho zárobkových možnostiach a príjme, ktorý dosahuje, bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Bude potrebné, aby sa v ďalšom konaní obidva návrhy, teda návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu a jeho návrh v tomto konaní na zníženie vyživovacej povinnosti, komplexne posúdili tak, aby vo veci bolo rozhodnuté tak, že budú posúdené a vybavené obidva návrhy, týkajúce sa vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Krajský súd preto vo výroku o výživnom rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 3 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V ostatných nenapadnutých výrokoch sa krajský súd rozsudku súdu prvej inštancie nedotkol z dôvodu, že ich správnosť v podaných odvolaniach, tak otcom maloletého dieťaťa, ako ani matkou maloletého dieťaťa, vytýkaná nebola.

21. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).